

[Miljøministeren]

Da jeg læste den tidligere miljøministers grundvandsstrategi, havde den alle de rigtige ord, men der var ingen handling. Der var ingen konkrete initiativer – jo, der var nogle få, og de er gennemført alle sammen på nær ét: Vi har ikke nedsat et nyt råd, en ny kommission, et vandråd. Men bortset fra det, så er alle de konkrete ting, der var i grundvandsstrategien, gennemført.

På toppen af det er der så gennemført en række andre ting. Et af de vigtigste forslag herom kommer til diskussion i næste uge, og dér bliver det jo spændende at se, hvad Venstre og De Konservative gør. Det er, når vi skal stemme om forbudet mod miljøgifte, hvor der er enighed bredt i Folketinget, hvor der er enighed mellem alle, der arbejder på ekspertniveau, hvor der er enighed med landboforeningerne, hvor der kun er uenighed med den internationale agrokemiske industri. Dér bliver det i spørgsmålet om valget mellem en snæver erhvervsinteresse og vort samfunds fremtidige grundvandsressourcer spændende at se, hvem der er på grundvandets side, og hvem der er på miljøets side.

Jeg mener ikke, at miljø og grønne spørgsmål nødvendigvis burde være partipolitiske anliggender. Jeg tror, det ville være bedst, hvis vi kunne finde hinanden i bredde, men der er med de seneste halvandet års begivenheder – sagt til hr. Jens Jørgensen og fru Hanne Severinsen, hvis sympatiske holdninger på miljøområdet jeg overhovedet ikke har nogen grund til at sætte spørgsmålstejn ved – lagt op til et radikalt kursskifte.

Fru Hanne Severinsen sagde det jo meget ærligt, og jeg synes, at når folk siger ting så præcist og så ærligt, som fru Hanne Severinsen gjorde det her – det er ikke så ofte, det sker i folketingsdebatterne – bør man sætte en tyk streg neden under det og anerkende det. Fru Hanne Severinsen sagde – og jeg prøver at citere nogenlunde ordret, i hvert fald som jeg oplevede det:

»Jeg synes, det er godt« – sagde fru Hanne Severinsen – »at vi fra Venstres og De Konservatives side har mange samtaler med Fremskridtspartiet, og at vi kan finde en fælles linje. Det giver håb om, at man kan føre en alternativ politik efter valget.«

En alternativ politik efter valget med Fremskridtspartiet på miljøområdet! Jeg synes – og det har været mit formål med at trække det

frem her i dag – at vi skal række en hånd til de positive kræfter, vi ved stadig væk findes hos De Konservative og vel også i Venstre på miljøområdet og sige til dem: Der er endnu tid til at besinde sig, inden man indskiber noget, som man simpelt hen ikke kan holde til i længden.

Jeg vil gerne sige til fru Pia Kjærsgaard og hr. Ole Donner, at jeg hele tiden har anerkendt Fremskridtspartiets kontante holdninger på miljøområdet – jeg ved godt, at er det noget, der koster penge, så er man imod; det ved jeg godt – men jeg ville så gerne have, at hr. Ole Donner og fru Pia Kjærsgaard var ene om det synspunkt, sagt lidt populært, at pengene er vigtigere end miljøet. Det ville jeg så gerne have. Jeg ville så gerne have, at Fremskridtspartiet havde monopol på de holdninger, og at de ikke bredte sig og skulle tegne en alternativ linje på det her område.

Anden næstformand (Grove):

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det altså er lovforslag nr. L 180, vi behandler. Jeg synes, at vi kommer vidt omkring.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om miljøministerens tanker om handlingsplaner. Det vil aldrig være tilstrækkeligt i en aktiv miljøpolitik at lave handlingsplaner. Må jeg ikke sige til miljøministeren: Skulle der blive lidt tid tilovers i ministeriet, så find venligst de handlingsplaner frem, som daværende miljøminister Per Stig Møller udarbejdede på miljøområdet. Så vil man se, at det ikke bare var planer, men at der var konkret handling bag.

Må jeg gøre opmærksom på, at Det Strategiske Miljøforskningsprogram ikke bare var planer, men handling. Må jeg gøre opmærksom på, at der i 1992 var afsat 5 mio. kr. – efter hukommelsen – og i 1993 3 mio. kr. ekstra, for at man kunne gå i gang med at undersøge hvert enkelt pesticid med henblik på hurtigst mulig udfasning. Må jeg gøre opmærksom på, at der den 5. februar 1993 var en grundvandsstrategi, en grundvandsholdning, til debat; der forelå planer, men der lå også handling, præcise programmer, bag.

Vi står for et rent vandmiljø, vi ønsker det renest mulige drikkevand, og vi er indstillet på at diskutere grønne afgifter, men vi vil ikke